[27] *Tudebernon.*] *Doccuburg.* Ordinis Ciſtercienſis Diœceſ. Moguntin. vel *Turcelburcenſ.*

XIX. IDEM Prænestino Epiſcopo Apoſtol. Sed. Legato, & de Capemberti [28], & de Celd. Abbatibus in Colonienſi & Monaſterienſi Diœceſi conſtitutis. [c. an. 1172. *Romæ in Germaniam.*]

Papa in ſententiis, quas profert, ordinem juris ſervat.

[q] *Cap. 9. eod. tit. in* III. *Compil.* IN cauſis [q], quæ ſummi Pont. judicio deciduntur, & ordo juris & vigor æquitatis eſt ſubtiliter obſervandus. Cùm in ſimilibus caſibus ceteri teneantur ſimiliter judicare. Niſi fortè cùm aliquid, causâ neceſſitatis & utilitatis [29] inſpectâ, diſpenſativè duxerit ſtatuendum.

¶ PITH. [28] *Capemberti.*] *Capenberg.* Junio 533. Chronicon Sclav. 195. Hirſaug. 213. Naucl. 902.

[29] *Causâ neceſſitatis & utilitatis.*] *Novel. Leon.* 92.

[r] *al.* S. Leufridi de cruce.

XX. IDEM Conventui Sancti Leodii [r 30]. [c. an. 1172. *Romæ in Germaniam.*]

Secunda ſententia in diverſa inſtantia contra primam lata tenet mero jure, nec debet infringi etiam ſi ſit injuſta, ex quo ab ea non fuerit appellatum, præſertim ſi prima ſententia ſecundis Judicibus non fuit oſtenſa. Hoc dicit Panor.

[s] *Cap. 10. eod. tit. in* III. *Compil.* Vide *l. Imperatores. cum gloſſ. ff. de re jud.* Alexand. *conſ.* 197. Paul. de Caſtro *conſ.* 325. *incip. in cauſa quæ vertitur.*

[t u] Vide *l.* 1. & ibi Cynum & Doct. *C. de dilat.* INter Monaſterium [s] ſancti A. [31] Rothomag. & veſtrum ſuper modo eligendi Abbatem, in Monaſterio veſtro fuit quæſtio agitata: *Et infrà.* Cùm conſtiterit nobis primam commiſſionem non fuiſſe per ultimam revocatam, tum quia cauſæ ſuſpicionis in jure propoſitæ frivolæ videantur: quas etiam tanquam dilatorias ante litis ingreſſum opponere debuiſſent [t u], quibus coram delegatis eiſdem ſuſpeundo judicium renunciaſſe videntur, tum etiam quoniam de privilegiis Apo. Sed. & proceſſu negotii coram primis Judicibus nihil in ſecundis literis dicebatur, quod ſi fuiſſet expreſſum, obtinere minimè potuiſſent: Non obſtante ſententia, quæ pro Monaſterio ſancti A. dicebatur fuiſſe prolata, quæ tamen nobis oſtenſa non fuit: tamen ſi à prædictis Judicibus fuiſſet oſtenſa, cà poſthabitâ contrarium ſtatuiſſent: alioquin eam objicientibus imputetur, cùm ſub prætextu novorum inſtrumentorum lites non debeant inſtaurari. Factum priorum Judicum ratum & firmum habemus, & eorum ſententiam confirmantes, electo à vobis nos ipſi munus benedictionis, ſalvo jure Diœceſani curavimus exhibere.

¶ PITH. [30] *Conventui Sancti Leodii.*] *Sanctiæ Crucis*, vel *Sancti Leofredi* Ordinis Sancti Benedicti Ebroicenſis Diœceſis. *Extat lib.* 2. *Epiſt. Innoc.*

[31] *Sancti A.*] *Audoem. Audoemi*, *Audoeni*, taxa vetus benefic.

XXI. IDEM Epiſcopo Decan. & Cancellario Pariſien. [c. an. 1170. *Romæ in Galliam.*]

Tenet ſententia contra privilegium oſtenſum vel non oſtenſum, ſi ab ea non fuerit appellatum vel ſupplicatum.

[x y] *Cap. 11. eod. tit. in* III. *Compil.* SUbortâ [x y] inter Meldenſ. Epiſcopum & Monaſterium Attrebatenſe [32] ſuper ipſius Monaſterii ſubjectione materiâ quæſtionis, & procuratoribus partium litigantibus coram nobis, quia per confeſſionem partis adverſæ conſtitit eundem Epiſcopum, quaſi poſſeſſionem obedientiæ in eodem Monaſterio habuiſſe: ipſum reſtituendum decrevimus ad eandem. Verùm quia privilegium Innoc. Papæ præ. no. libertatem Monaſterii plenariam exprimebat, Decano Sueſſion. & ſuis conjudicibus dedimus in mandatis, ut Epiſcopo in quaſi poſſeſſionem obedientiæ reſtituto, niſi contra privilegium rationabile aliquid objiceret & probaret, ſuper ſubjectione Monaſterii ſibi ſilentium imponere procurarent: *Et infrà.* Judicibus autem cauſam inſtructam remittentibus, quia cognovimus efficaciores Epiſcopi rationes: ſubjectionem eidem adjudicavimus memorati Monaſterii, ut ibidem habeat tanquam Diœceſ. Epiſcopus poteſtatem, ita tamen ut nullum per hoc Apoſt. Sedi præjudicium generetur, quò minùs, ſi voluerit, ſuam juſtitiam proſequatur. Nimirum ſi præfati Inno. privilegium Alexandro fuit in judicio præſentatum, & [z a] ipſe tulit ſententiam contra illud, intelligitur reprobaſſe. Si verò non fuit coram eo exhibitum, prætextu privilegii de novo reperti prædicta non debet ſententia retractari.

[z a] *al.* ita: tulit ſententiam contra ipſum, illud intelligitur, &c. *al.* ita: tulit ſententiam contra illud intelligitur, &c. *in omnib. tamen deſunt illa duo verba paulò infrà*, coram eo.

¶ PITH. [32] *Monaſterium Attrebatenſe.*] *Monaſterium beatæ Mariæ Resbacenſis, ſeu ſancti Petri de Ribeſco* Ordinis S. Benedicti, Meldenſis Diœceſis, Gallicè *Resbais.*

XXII. IDEM S. Mariæ in Cagi, & Vallis ſecretæ Abbati [b 33]. [c. an. 1114. *Romæ in Galliam.*]

Sententia à qua fuit appellatum, retractatur, ſi conſtat teſtes, ad quorum dicta tantum lata fuit, conſpiratores fuiſſe, & contradicente parte receptos.

[b] *al.* Vide *l.* 1. & ibi Cynum & Doct. *C. de dilat.*

[c] *Cap. 12. eod. tit. in* III. *Compil.* CUm l. & A. [c] Canonici ſancti Dio. [34] Remen. ex parte quorundam Canonicorum ejuſdem Eccleſiæ noſtro Apoſtolatui reſerarint, quòd Abbas eorum ſuper dilapidatione, perjurio, ſimonia, & quibuſdam aliis erat multipliciter infamatus, nos Cathalan. Epiſcopo, & ejus collegis dedimus in mandatis, ut ad Eccleſiam perſonaliter accedentes, tam in capite, quàm in membris corrigerent corrigenda, & ſtatuerent quæ ſtatuenda viderent: *Et infrà.* Judices autem Abbatis & Canonicorum juramenta recipientes, Abbatem ab adminiſtratione ipſius Eccleſiæ per ſententiam removerunt, correctione membrorum dilata, quam tunc non poterant expedire. A qua ſententia, cùm Procurator prædictus ad noſtram audientiam appellaverit, propoſuit dictam ſententiam reprobandam, tum quia Judices lite non conteſtata in ipſo negotio proceſſerunt, tum quia juramenta conſpiratorum contra ipſum recipientes, depoſitionibus coram partibus minimè publicatis, nec [d] oſtenſis eidem, ad ſententiam procedere præſumpſerunt: *Et infrà.* Quia verò de conſpirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides: mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit, quòd illi conſpiratores fuerint, quorum conſtat à Judicibus juramenta recepta, quod Abbas probare voluit coram eis, & eorum dicta Judices ſecuti tantummodo, cùm per alios ea probata non eſſent, ſententiam protulerunt, vos irritantes proceſſum eorum in negotio juxta prædictam formam comprehenſam in prioribus literis procedatis. Si verò eos conſpiratores fuiſſe nequiverit comprobare: vel licèt de hoc conſtaret, appareat tamen illos nihil ſuper his depoſuiſſe, pro quibus idem Abbas fuit amotus: vel etiam ſi aliqua ſuper his depoſuerint, ea tamen per aliorum dicta fuerant ſufficienter oſtenſa, proceſſum ipſorum Judicum confirmetis: quia licèt adversùs Abbatem non debuerint conſpiratores admitti, juramenta tamen ipſorum de veritate dicenda ſuper ſtatu ipſius domûs recipi potuerunt: ut per ipſorum dicta ſuper aliis fides poſſit haberi, quæ Abbatem minimè contingebant, præſertim cùm tunc probatum non eſſet eos conſpiratores fuiſſe.

[d] Hunc textum Innoc. dicit eſſe ſingularem quòd atteſtationum publicatio eſt de juſtitia non de ſubſtantia. Malè legitur pro *eidem, eiſdem*, cùm de ſolo Abbate ſermo ſit.

¶ PITH. [33] *S. Mariæ in Cagi & Vallis ſecretæ Abbati.*] Taxa beneficiorum *Vallis ſerenæ ſeu ſecretæ* Ordinis Præmonſtratenſis, Sueſſionenſis Diœceſis. *vel Abbati S. Criſpini in cavea*, Sueſſionenſis Diœceſis.

[34] *Sancti Dionyſii.*] Taxa vetus beneficiorum *Tgimatenſis, Tginiatenſis*, Gallicè *Tgni* Remenſis Diœceſis.

XXIII. IDEM H. de Caſtro Cuari [e 35]. [c. an. 1174. *Romæ.*]

Damnatus in actione injuriarum infamis eſt, & per Papam poteſt famæ reſtitui. Hoc dicit prout communiter ſummatur.

[e] *al.* Vvarim. *al.* Idem R. militi.

[f] *Cap. 1. eod. tit. in* I. *Compil.* Vide Bart. *in l. infamem. ff. de publ. jud.*

[g] Vide *l. Athletas. de his qui not. infa.*

[h] *al.* propter dictam.

CUm te [f] à Bartholomæo injuriarum actione convento, eò quòd diceres equum tuum non eſſe minoris precii, quàm capillos ipſius: Judices, qui ſuper hoc cognoſcebant, te in decem ſolidos condemnaſſent, tu timens ne ipſorum ſententia te notaret infamiâ [g], beneficium reſtitutionis ad famam à Sede Apoſtolica imploraſti. Nos autem conſiderantes, quia nulla fuerit vel minima facta injuria: volumus te per [h] prædictam ſententiam infamiâ non notari.

¶ PITH. [35] *Guarri.*] *Vvaren.* vel *Martini.*

XXIV. IDEM. [c. an. 1174. *Romæ.*]

Revocatâ ſententiâ propter defectum juriſdictionis, ut quia unus ex Judicibus publicè excommunicatus erat, vel propter juris ordinem non ſervatum: iterum de principali quæritur.

[i] *Cap. 2. eod. tit. in* IV. *Compil.* Vide Anton. de Butr. *in c. fraternitatis. ſup. de teſt.* AD probandum [i] quòd Procurator Dominæ: *Et infrà.* Vos autem interim agnoſcatis de confirmatione ſententiæ, quæ lata eſt à Judicibus delegatis de electione cuſtodis, ut eam, ſicut de jure fuerit faciendum, confirmare vel infirmare curetis, ita ut ſi pro eo quòd unus ex delegatis Judicibus, qui eandem ſententiam protulerunt, excommunicationis vinculo eſſet publicè innodatus [36], quando ſententia lata fuit, ſicut per Metropolitani literas perhibetur, aut ex alia juſta cauſa eandem ſententiam conſtiterit infirmandam: ipsà caſſatâ, de ipſius electione cuſtodis iterùm cognoſcatis.

¶ PITH. [36] *Excommunicationis vinculo publicè innodatus.*] *cap. 12. ſup. de exceptionib.*

XXV. GREGORIUS IX.

Res inter alios judicata, aliis non nocet. fallit in eo, qui paſſus eſt illum litigare, cui ſecundo loco competebat actio vel defenſio, vel à quo cauſam in jure judicato habuit.

[k l] Vid. *l. res inter. C. quando res jud. non noc.* QUamvis regulariter [37] aliis non noceat [k l] res inter alios judicata. Ei tamen, qui cùm ſibi primùm de ea re actio vel defenſio competebat, ſuſtinuit ſequentem agere: ac illi etiam, qui paſſus eſt eum, à quo cauſam habuit, experiri; eſt præjudicium generatum.

¶ PITH. [37] *Regulariter.*] *Can. obſ. cauſ.* 12. *quæſt.* 25.

XXVI. IDEM [c. an. 1114. *Romæ.*]

Si duo Ordinarii pronunciant contraria, tenet ſententia pro reo. Fallit in quatuor caſibus hic contentis & ſimilibus. *Si verò delegati diſcordant, delegans eſt adeundus. Si arbitri, neutra tenet.*

[m] Cùm plures Judices proferunt diverſas ſententias, quæ prævaleat. Vide Alex. *in l. ſi duo ex tribus, & l. ſi in tres. D. de receptarb.* DUobus [m] Judicibus, ut accepimus, diverſas ſententias proferentibus: ſi ex juriſdictione ordinaria proceſſerunt, tenet pro reo, non pro actore ſententia, niſi in cauſa favorabili, puta matrimonio, libertate, dote, ſeu teſtamento pro ipſo fuerit promulgata. Si verò ex delegata poteſtate, utraque pendet ſententia ex arbitrio delegantis. Quòd ſi ex compromiſſo, neutra debet habere vigorem.

[a] De hac materia, vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 13. *de reform. c.* 1. & *ſeſſ.* 24. *de refor. c.* 20.

DE APPELLATIONIBUS [a], RECUSATIONIBUS, ET RELATIONIBUS.

TITULUS XXVIII.

I. ALEXANDER III. Exonen. Epiſcopo & Decano Lundonen. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Collatio beneficii facta poſt appellationem ex probabili & veriſimili cauſa interpoſitam, eſt ipſo jure nulla.

[b] Poſt Conc. Later. ſub Alex. III. *p.* 10. *c.* 1. & *c.* 1. *eod. tit. in* I. *Compil.*

[c] *al.* gravem ad nos quer. DIlecti [b] filii Prior & Clerici de Giſebergien. [1] gravem [c] querimoniam tranſmiſerunt, quòd Eboracen. Archiepiſcopus Apoſt. Se. Legatus eundem Priorem poſt appellationem ſuſpendit, ſuas Eccleſias interdixit, & Canonicos, ſi eidem tanquam Priori obedirent, excommunicatos denunciavit: *Et infrà.* Super quibus ſi veritate per idoneas perſonas & famam loci ſolicite inquiſita, inveneritis Eccleſiarum conceſſiones factas, niſi Prior & Canonici malitioſè diſtulerint eas, quantum ad ſe pertinet, ordinare, in irritum revocetis eaſdem.

¶ PITH. [1] *Giſebergien.*] 2. V. C. *Giſeburria. in Catal. teſt. verit. pag.* 374. 375.

II. IDEM Archiepiſcopo Remen. [2] [c. an. 1180. *Romæ in Galliam.*]

Appellatio generalis, reſpectu cauſæ non valet.

[d] *Cap. 1. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 2. INter cetera: *Et infrà* [d]. Super eo quòd Abbas ſancti Apollinaris in Clauſtro [3] à te appellationem interpoſuit generalem ſuper omni cauſa, quæ adversus eum aliquo tempore poſſit moveri. Ipſum exinde redarguimus, nec hujuſmodi appellationem duximus admittendam.

¶ PITH. [2] *Remen.*] *Ravennati.*

[3] *Clauſtro.*] *Claſſe.*

III. IDEM Abbati Sancti Petri. [c. an. 1180. *Romæ.*]

A correctione legitima non appellatur, niſi modus excedatur. Hoc dicit, inſpecta mente.

[e] *Cap. 2. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. Lat. ſub Alex. III. *p.* 10. *c.* 4. AD noſtram: [*Et infrà a.*] Quia [e] verò remedium appel. non ideò eſt inventum, ut alicui à Religionis & Ordinis obſervantia exorbitanti debeat in ſua nequitia patrocinium exhibere. Mandamus, quatenus, ſi quando quilibet ſubditorum tuorum ad remedium appellationis convolaverit, non ideò minùs eum juxta tenorem mandati, quod in prædicta regula continetur, & inſtitutionem Ordinis, corrigas & caſtiges [f].

[f] Conc. Trid. *ſeſſ.* 13. *c.* 1. §. *enim igitur.*

[a *Noveris audientiam perveniſſe, quòd ſi quando ſubditos tuos vis pro ſuis exceſſibus ſecundum regulam B. Benedicti, & inſtitutionem tui Ordinis, corrigere & caſtigare, ipſi ut malitiam ſuam liberius valeant exercere ad remedium appellationis confugiunt.*]

IV. IDEM Norvicen. Epiſcopo. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Si appellans intra terminum à Judice à quo appellavit, vel à ſeipſo ſtatutam appellationem non proſequitur, ſententiæ vel judicio illius ſtare compellitur.

[g] *Cap. 4. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 5.

[h] ſi aliquis. PErſonas Eccleſiarum [4 g] [*Et infrà a.*] Si [h] quis ad noſtram audientiam appellaverit, & appellationi ſuæ prolixum terminum præfixerit, tu ei diem, intra quem Apoſt. Sedem convenienter poſſit adire aſſignes: ad quam ſi venire contempſerit, tu illum extunc judicio tuo ſuper his, quæ in quæſtione vertuntur, ſine contradictione aliqua ſtare compellas. Si autem quiſquam appel. ſuæ præfigat terminum congruentem, nec tamen cauſam ad diem appel. fuerit proſecutus, ipſum nihilominus ex tunc ſententiæ tuæ, ſicut de alio diximus, appel. re. parere conſtringas.

[a *Eccleſiarum in tua Diœceſi conſiſtentium, ita tuis & dominorum ſuorum authenticis ſcripturis præmunitas, ut cum aliquam perſonam Eccleſiarum illarum decedere fortè contigerit, decedentis filius vel vicarius ſeu alius quilibet perſonatum Eccleſiæ vacantis viro idoneo conferendi tibi viam præcludere aliqua calliditate non poſſit. Quòd.*]

¶ PITH. [4] *Perſonas Eccleſiarum.*] Junge *cap.* 20. *ſup. de teſtib.*

V. IDEM Remen. Archiepiſcopo. [5] [c. an. 1180. *Romæ in Galliam.*]

Appellans ad proſequitum habet annum, & ex cauſa biennium, niſi Judex moderetur. Et ſi intra ad tempus non proſequitur, rata manet ſententia: vel redit ad primum, ſi ante ſententiam appellavit. Hoc dicit.

[i] *Cap. 5. eod. tit. in* III. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 16. CUm ſit [i] Romana: [*Et infrà a.*] Fraternitati tuæ duximus reſpondendum, quòd ſi ante ſententiam, vel poſteà fuerit appellatum, hujuſmodi appellantibus annus indulgetur [6]: aut ex neceſſaria & evidenti cauſa biennium: niſi fortè Judex à quo appellatum fuerit, ſecundùm locorum diſtantiam, & perſonarum, & negotii qualitatem præciſius tempus fuerit moderatus. Intra quod ſi is, qui appellaverit, cauſam appel. non fuerit proſecutus, tenebit ſententia; ſi poſt ſententiam appellaverit, & à cauſa ſua cecidiſſe videtur, nec ampliùs ſuper eodem negotio audietur appellans. Si verò à gravamine, & antè litis ingreſſum fuerit appellatum, hujuſmodi audietur appellans: quoniam ſacri Canones, etiam extra judicium paſſim appellare permittunt [7]: nec ſolent hujuſmodi dici appellationes, ſed provocationes [8] ad cauſam. Si autem ante ſententiam quis appellavit, cogitur illius ſtare judicio [9], ad quem noſcitur appellaſſe.

[a *Eccleſia caput & magiſtra omnium Eccleſiarum diſponente Domino conſtituta, & ad eandem conſultationes, & quæſtiones de diverſis mundi partibus meritò reſerantur; quòd eam ſuper variis quæſtionibus conſultis gratulamur, & prudentiam tuam non immeritò commendamus. Inde eſt quòd ſcriptis præſentibus.*]

Qui de crimine impetitur, appellare poteſt, niſi ſit notorium: Hoc dicit.

§. 1. Præterea ſi ra tor ſit, vel violentus detentor alienæ rei, qui appellat: hujuſmodi appellatio facta in judicio apud Eccleſiaſticas perſonas ſolet audiri, niſi fortè manifeſtus raptor vel fornicator exiſtat, ſicut ille, quem abſentem & irrequiſitum Apoſtolus excommunicavit [10]. 1. *Cor.* 5.

¶ PITH. [5] *Remenſi Archiepiſcopo.*] Henrico.

[6] *Indulgetur.*] *Ex Novel.* 49.

[7] *Sacri Canones appellare permittunt.*] *Cap.* 2. *de dol. & contumac. in* 6. & *c.* 1. *de appellat.* & *l.* 1. *C. quorum appellat. non recip.*

[8] *Provocationes.*] *Vocationes.*

[9] *Cogitur ſtare judicio.*] Idem *cap.* 1. *de reſcript.*

[10] *Excommunicavit.*] *Cap.* 13. *inf. hoc tit.*

VI. IDEM eidem. [c. an. 1180. *Romæ in Galliam.*]

Coram Judice à quo appellavi in una cauſa, poſſum in alia conveniri, niſi eum recuſem ut ſuſpectum.

[k] *C. 6. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. Lat. ſub Alex. III. *p.* 10. *c.* 115. AD hæc [k] ſi in una cauſa quis appellaverit, & pendente appellatione aliquod crimen committat, vel priùs commiſiſſe dicatur, vel modò etiam accuſetur aut conveniatur de alia re ſuper qua non ſit appellatum, & illam perſerri contingat ad audientiam Judicis, à quo in alio negotio appellavit, eum poteſt ſi voluerit tanquam ſuſpectum vitare; alioquin debebit ejus ſtare judicio, maximè ſi ſuus ordinarius Judex exiſtat.

VII. IDEM [11]. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Si à Judice inferiori unus appellat ad Papam, alius ad inferiorem, tenetur appellans ad Papam comparere ad citationem Judicis inferioris, ſaltem allegaturus appellationem ſuam: aliàs valebit proceſſus à minori, niſi ſcierit appellationem interjectam ad Papam.

[l] *Cap. 8. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 7. SI duobus [l] coram ſuo Judice litigantibus, alter ad noſtram, alter ad ſui Judicis audientiam ſuper eodem negotio appellaverit: & ille, qui ad ſuum Judicem appellavit, ad diem appellationis veniens, ſe ad eum appellaſſe proponit, eo tacito quòd adverſarius ejus audientiam Romani Pontificis appellarat: ſi legitimè citatus, nec venit, Reſponſalem miſit, aut etiam aliàs parere contemnit: tenebit excommunicationis ſententia in eum pro contumacia promulgata, niſi Judex cognoverit eum ad audientiam Romani Pontificis appellaſſe.

A civili Judice, qui non eſt de temporali juriſdictione Eccleſiæ, non appellatur ad Papam. Hoc dicit uſque ad ſi.

§. 1. Denique quod quæris ſi à civili Judice ante judicium, vel poſt ad noſtram audientiam fuerit appellatum, an hujuſmodi appellatio teneat: tenet quidem in his, qui ſunt noſtræ temporali juriſdictioni ſubjecti: in aliis verò etſi de conſuetudine Eccleſiæ teneat, ſecundùm juris rigorem [12] credimus non tenere.

¶ PITH. [11] *Idem.*] Cantuarienſi Epiſcopo.

[12] *Secundùm juris rigorem.*] *L. Imperatores. ff. de appellat.*

VIII. IDEM Plebano & Clericis ſancti Nazarii de Alibia [m]. [c. an. 1174. *Romæ in Luſitaniam.*]

[m] Albareto. *al.* Albezar.

Lapſus biennii non præjudicat appellanti, quò minus ex cauſa legitima audiatur, ſaltem per beneficium reſtitutionis in integrum. Hoc dicit, ſecundùm uberiorem intellectum.

[n] *Cap. 1. eod. tit. in* I. *Compil.* Vide Joan. de Anania *Conſ.* 1. & Angelum *conſ.* 39.

[o] generari.

[p] Vigoren.

[q] *Cap. 9. eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 8. integra clauſula extat *in c.* 6. *qui Cleric. vel vov. in* I. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 21. *c.* 3. EX ratione [n]: *Et infrà.* Verùm ſi appellationem biennio elapſo interpoſitam à ſententia contra vos prolata [13], proſecuti non eſtis: dummodo profecutionem ipſius per impotentiam vos conſtiterit omiſiſſe, nolumus quòd juſtitiæ veſtræ debeat præjudicium generare [o].

¶ PITH. [13] *Sententia contra vos prolata.*] V. C. Addit de controverſia quam habuiſtis in Eccleſia Solariæ.

IX. IDEM Vigorien. [14 p] Epiſcopo. [c. an. 1175. *Romæ in Angliam.*]

Si reus poſt citationem vel notitiam literarum ivit ad curiam, Delegatus in cauſa procedet: aliàs non. Hoc dicit, cum c. ſuggeſtum, infrà eod.

MEminimus [15 q]: *Et infrà.* Ceterùm cùm aliquam cauſam contingit tibi appellat. remo. committi: & adver-